

5 maart, HMS Victory, Scicli en Nero di Sepia

Vanochtend is Peter weer begonnen aan zijn modelschip HMS Victory waarvan het hele schip nog in Vlissingen staat maar waarvan de dwarsdoorsnede mee is genomen op de reis. Hieraan kunnen weer veel uurtjes gesleuteld worden. Misschien dat het dan ook nog eens afkomt.

Gerard van de Umata komt nog wat boekjes brengen over Kroatië en vraagt of we zin hebben om vanmiddag mee te gaan Pizza eten in Scicli, een stadje hier niet ver vandaan.

Om 1 uur stappen we in de auto en gaan, samen met Gerard en Ellie en met Peter van de Paikea, op weg naar Scicli. De Pizza tent blijkt dicht te zijn en we lopen even door het prachtige Scicli, ook weer een van die geweldige barokstadjes.



Nederzettingen in het gebied van Scicli dateren al uit de Kopertijd en vroege bronstijd (3e millennium BC tot de 15e eeuw BC).

Scicli werd gesticht door de Sicels (vandaar waarschijnlijk de naam) ongeveer 300 BC. De Sicels waren een Italiaanse stam die tijdens de IJzertijd het oosten van Sicilië bewoonden. Hun burens in het westen waren de Sicani. De Sicels gaven Sicilië de naam die het tot op heden heeft gehouden. Al snel zijn de Sicels opgenomen in de cultuur Magna Graecia, groot Griekenland.

In 864 na Chr., werd Scicli veroverd door de Arabieren, als onderdeel van de islamitische verovering van geheel Sicilië. Onder hun bewind bloeide Scicli als een landbouw- en handelscentrum. Volgens geograaf Mohammed al-Idrisi, "liepen de scheepsroutes uit Calabrië, Afrika, Malta en vele andere plaatsen langs Scicli in Sicilië".

In 1091 werd het door de Noormannen, onder Roger I van Hauteville, na een felle strijd op de Arabieren veroverd (zie ook Noto Antica)

Scicli was een van de garnizoenen op het eiland die in opstand kwamen tegen de Franse overheersing. Deze succesvolle opstand, de Sicilian Vepers genaamd, brak uit met Pasen in 1282 en richtte zich tegen het bewind van de in Frankrijk geboren koning Karel I, die het Koninkrijk van Sicilië regeerde sinds 1266. Binnen zes weken, werden drieduizend Franse mannen en vrouwen gedood door de rebellen en de regering van koning Karel verloor de controle over het eiland.

Het was het begin van de oorlog van de Siciliaanse Vespers.

Het Koninkrijk van Sicilië werd door de eeuwen heen geregeerd door verscheidene dynastieën en uiteindelijk werd het een Aragonees-Spaans bezit. Sicilië werd verenigd met het Koninkrijk van Italië in het midden van de 19e eeuw.

Ook door de catastrofale aardbeving in 1693, werd een groot deel van de stad verwoest en werd Scicli herbouwd in de Siciliaanse barok stijl, die tot aan vandaag de dag, de gemeente de elegante uitstraling geeft en waardoor het veel toeristen trekt.

De stad en de gebouwen van Scicli worden vaak gebruikt als een filmset, het meest recent is Marco Bellocchio's "Il regista dei matrimoni" en het gemeentehuis van Scicli is populair in Italië als het huis van Il Commissario Montalbano, de populaire tv-serie die wordt uitgezonden door RAI.

De stad is ook bekend om zijn religieuze processies die "Presepe" (kerststallen) heet en bij de grotten rondom de stad in de kersttijd plaatsvindt. Deze grotten, bekend als de Chiarafura grotten, werden gegraven in de tufsteenrotsen, en sommigen ervan werden bewoond door de lokale armen tot aan 1958.

Met Pasen, viert de stad "Uomo Vivo" met een lange religieuze processie door de stad. De parade met versierde paarden vindt plaats in maart, en gaat van Scicli naar de naburige stad Donnalucata. Het meest spectaculaire religieuze festival, de "A Maronna i Milici", vindt plaats in mei, ter herdenking aan de verschijning van de Madonna op een wit paard met een zwaard omhoog, beschreven als "waarschijnlijk ... de enige gewapende Heilige Maagd in de wereld."

We strijken neer op het plein voor het gemeentehuis en bestellen, een beetje laat voor Italiaanse begrippen, een Pranzo. Als voorgerecht nemen we 2 fantasie borden met vis en vlees. We krijgen inderdaad 2 schalen met heerlijke Siciliaanse Antipasti. Peter en Gerard nemen de al eerder op onze site genoemde Nero di Sepia en inderdaad... het is een lekkernij, reden te meer om dit zelf een keer te gaan maken.

We rijden terug naar huis, nemen nog een drankje bij Peter aan boord en gaan terug naar de poesjes.

Scicli, een stad om zeker nog een keer te gaan bezoeken.

5, 6 en 7 maart, in de schaduw van Etna

We hebben een vreemde kat aan boord gehad en die heeft een paar plekken in de kajuit gemarkeerd: tegen de deurtjes en op een zitting. Gelukkig hebben we daar speciaal reinigingsmiddel voor. Geen wonder dat Odin op een nacht tegen de deur opstond en een uur lang mauwde. Soms zou je willen dat katten konden praten. We hangen nu een handdoek voor het deurtje als we op stap gaan, om plassen op te vangen en er achter te komen op welke momenten die kat komt. Je zal net zien dat er dus geen kat meer komt.



We vragen of Mieke en Roelof mee willen naar Catania, we moeten nl. de auto inleveren en ook meteen een andere halen. Het is een mooie dag en de Etna ligt er weer imposant bij. De lava ligt af te koelen en de vulkaan spuwt nog witte stoomwolken, maar we zien geen rode gloed meer. Wanneer je naar Catania rijdt kan je niet ophouden met te kijken naar dit wereldwonder, temeer daar we de uitbarsting zo dichtbij hebben gezien. Vragen over natuur, natuurgeweld komen steeds weer bij je op en ook bij Roelof en Mieke.

We zijn vergeten in welk winkelcentrum we zijn geweest. Annelies denkt "iets met een Auchan". We komen uit bij Centro Sicilia en dat lijkt er helemaal niet op. Daarna komen we terecht in Misterbianco, een bedrijvencomplex met groothandels die te ver uit elkaar liggen om lopend te bezoeken. We houden wel even stil bij een Auchan aldaar en nemen een koffie. Annelies heeft meteen een klik met de barristo, leuke jongen met humor, die een enorme punt Pistacchio-cake voor haar afsnijdt en voor de anderen een ricottabroodje erbij doet. Op de vraag van Annelies "dove si trova un centro commercial con molte negozi per donne?" adviseert hij Etnapolis. Nou, daar gaan we dan weer. Ondertussen is niets zo vervelend als je mensen meeneemt en je kan je locatie niet vinden, maar gelukkig hebben we relaxte burens mee en we hebben immers de tijd....altijd.

Etnapolis bestaat uit een cinemacomplex, een winkelcentrum, een evenementenhal en een grote Leroy Merlin. Wij laten Roelof en Mieke daar om 13.30 uur achter, om de auto weg te brengen en een "schone" (denken wij) mee te nemen. Firefly is praktisch en stelt voor om dezelfde auto weer te huren. Dat bespaart hun schoonmaak en ons overhevelen van allerhande rommel. Op een krasje wordt niet gekeken. Dat vinden wij toch een voordeel bij die verhuurbedrijfjes die autootjes weggeven die bij Europcar en Hertz zijn afgeragt. Hier doen ze niet moeilijk meer over een deuk of een kras. Op het formulier worden alle mankementjes weer aangekruist en weg zijn we. Wij hebben nog een uur winkelen in te halen. En na een colaatje in de zon rijden we vermoeid terug naar Marina di Ragusa. Mieke merkt terecht op dat winkelen met al het geslenter, een stuk vermoeiender is dan een fikse wandeling langs de kust. In elk geval weten we nu waar je de betere zaken treft in zuidoost Sicilië. Je moet er wel 1,5 uur voor door de bergen crossen.

De terugweg is ook een avontuur, want dit is de kamikaze-route en er is geen beter kamikaze-moment dan de spits om daar overheen naar de kust te rijden. Hele zwermen auto's halen ons in op een weg waar je 50 km/u mag en waar wij 90 rijden. Overigens ontvouwt zich hier na elke helling een schitterend groen geworden landschap met kilometers gele klaverbloemetjes en de amandelbomen bloeien ook volop.

Peter ziet de wegpiraten in de spiegel en roept regelmatig: „, komt u maar", of:„, daar gaan we hoor..." Tenslotte komt de Etna-bus ons ook voorbij en wel 3 x, want hij moet telkens afbuigen naar een halte en raakt dan weer achter. We tellen opnieuw en misschien nog wel beter dan anders de altaartjes aan de muurtjes en vangrails maar hoe zichtbaar en indrukwekkend ze ook zijn, vooral in bochten. een Siciliaan heeft daar een heel ander perspectief over...Men haalt net zo hard in op plekken waar anderen finaal gecrasht zijn, in de bochten en op hellingen met de

rekenschap dat jij wel aan de kant gaat, of je ze nou tegemoet rijdt of ingehaald wordt. We denken niet te lang na over autocrashes. En Peter brengt ons veilig verder.

Ondertussen daalt de temperatuur van een heerlijke 17 naar 14 en komt hoge en lage bewolking Sicilië binnendrijven. Wij zien op de hoogtemeter dat we op ruim 600m. hoogte rijden en de mist ons en de kamikazerijders omringt. Wanneer de bus ons opnieuw vlak voor de rotonde van Marina di Ragusa inhaalt toetert Peter en de chauffeur toetert terug : daar heb je die slome Fiat weer.

De komende dagen wordt het koud en stormachtig. We duiken in de boot, sluiten de tent, openen een biertje en stoken 's avonds de kachel op.

8 maart, de klusjes aan boord

Na een hoop mooie dagen - ongelofelijk hoe snel zon en warmte went - zitten we in windkracht 6 met stoten 9. We slapen wel want er is nog steeds geen swell, wat een geweldige beschutte haven toch! Maar de tent moet erop want de wind komt de boot hard in blazen. Vandaag afgezwakt naar windkracht 5 morgen 3 en het komend weekend is het weer lente met 20 graden.

Als je niet elke dag naar de containers loopt, moet je je huisvuil aan boord bewaren. Aan boord betekent: in de kuip en de zakken met plastic en karton, met glas en aluminium, stapelen zich al snel op. Het is nog nooit zo opvallend geweest hoeveel huisvuil een mens produceert, dan wanneer je op een boot leeft. En we zijn slechts met 2 personen!



Thuis smijt je het in de klike in de tuin en je ziet het niet meer. Dan gaat de klike geleegd worden door de vuilnisman. Je ziet het niet, je hebt er geen last van, je staat er niet dagelijks bij stil hoe makkelijk dat gaat. Hier wordt je gek van de zakken vuil. Binnen 2 dagen hebben we 2 tasjes verpakkingsvuil en een vuilniszak. De kattenpoep gaat overigens in een Bio-vuilniszakje en ook al het gebruikte WC papier. We gooien dat in een Biobak. Dát moeten we de Middellandse Zeelanden meegeven: al het WC papier wordt door vrouwen in openbare toiletten NIET in de WC gegooid, maar in een afvalbak. Al barst het van het zwerfvuil langs de wegen, hier gaan ze behoorlijk bewust om met toiletafval. Tussendoor thuis geweest, had Annelies er ontzettend veel moeite mee om het WC papier daar weer door de toilet te spoelen: niet gedaan dus, het is al een tweede natuur geworden.

Klusjes aan boord: de berging onder het bed deels schoongemaakt en opgeborgen, kleding geïnspecteerd. Gebleken is dat een kleine vochtvretter goed werkt in kastjes, alleen blijkt nu dat er al sinds lange tijd geen lapje door die berging is gehaald. In de loop der jaren heeft het zout daarin kunnen doordringen en zout trekt vocht aan en zo kan een vochtvretter zijn werk niet goed doen. Dus: boenen!

De planken in de slaapkamerkast verbreed. Zo'n handige vent!

Het verwarmingselement van de boiler is doorgebrand en de Nautische winkel heeft er een voor ons besteld. Maar de Ferrementa had er een op voorraad dus Peter kon die meteen installeren. Het bestelde element gaat mee als reserve.

Duikpak bij de Decathlon gescoord. Afweging: dure Aqualong of Decathlon, laatste sluit aan de voorkant en is net zo goed voor minstens de eerste 7 jaar. Nu kan Peter de anodes vervangen van Skadi, Theo en Roelof en hoeft hij niet in zijn oude pak dat als een hoepelrok om hem heen zit en hoeft hij ook geen duikpak meer te huren bij duikexcursies.

10 maart, Neapolis

De koude wind maakt het ondanks de hoge stand van de zon (vergelijkbaar met eind mei in Nederland) onprettig om een tocht naar de tempelvallei te maken, waar we echt uren voor uit willen trekken met de knapzak.

We besluiten daarom om een ander archeologisch wonder te gaan bezoeken en dat ligt in Siracusa: Neapolis, een Griekse stad met tweede grootste Griekse theater der wereld (de grootste ligt in Athene)



Tijdelijk plaatsen wij hier een link naar YouTube waar een film te zien is over:

[Sicilië en het Magna Grecia](#)

Meer en meer raken we onder de indruk van de erfenis van dit land, zijn vruchtbare landschap, zijn invloeden van overheersers en zijn smeltkroes van culturen, die afstammelingen, van al die volken die hier eeuwen hebben gewoond, hebben voortgebracht en nog steeds zichtbaar zijn in de omgeving, af te lezen zijn in de gezichten van de mensen: Phoeniciërs, Grieken, Romeinen, Noormannen, Arabieren...en nog veel meer.

Historie

Burgeroorlogen en de sociale druk die voortkwam uit een "klasse" van tweede geboren, die vanwege opvolgingsnormen waren uitgesloten van landbouwbezit, dreven de landhongerende Grieken naar een vruchtbaar nieuw gebied dat aan de voorwaarden voldeed om het Magna Grecia uit te breiden.

De eerste grote expeditie vond plaats in het jaar 735 v. Chr. De expedities werden voorafgegaan door een bezoek aan Delphi, het Orakel van Apollo. De stichters van de steden, de Oikistessen, bezaten veel macht. Zij brachten de gebruiken naar de koloniën en bepaalden samen met ingenieurs de bouw en indeling van de citadel. De koloniën waren autonoom ten opzichte van het vaderland maar ook ten opzichte van elkaar. De Griekse steden ontwikkelden zich snel door de welvaart. De expansie naar het binnenland leidde tot een revolte bij de inboorlingen. Wie niet werd uitgemoord werd slaaf.

*Met hun superieure beschaving slaagden de Sicilianen er binnen 150 jaar in, het land te "VERGRIEKEN". Er ontstond intensief handelsverkeer met Spanje, Italië en het moederland en het was al snel nodig om munten te gaan uitgeven. In de perioden van **tirannie onder Gelo en Hiero** maakte Sicilië haar grootste bloeitijd door. Om aan de tirannie te ontkomen, vroegen steden hulp aan Carthago en aan Athene. Athene probeerde in 415 v. Chr. tijdens de Siciliaanse expeditie met een groot expeditieleger vergeefs de stad te veroveren. Het Atheense leger verloor vele soldaten in verscheidene veldslagen rond het goed beveiligde Syracuse - er waren enorme stadsmuren aangelegd - en duizenden overlevende Atheners werden gevangengenomen en als slaven tewerkgesteld in de steengroeven van Syracuse. In de 3e eeuw voor Chr. vroegen de Sicilianen de hulp van Rome en openden daarmee hun deuren voor hun verovering.*

In de periode 300-200 v. Chr. was Syracuse een van de mooiste steden van de Middellandse Zee. Aan het groot belang van de stad kwam een einde toen Syracuse, dat tijdens de Eerste Punische Oorlog bondgenoot van Rome was, na de dood van koning Hiëro II de zijde van Carthago koos, tijdens de Tweede Punische Oorlog.

Tijdens de heerschappij van de tirannen werden er enorme gebouwen neergezet en vestingwerken opgetrokken. In de 5e eeuw v. Chr. werd het amfitheater van Syracuse ontworpen door de Griekse architect Damacopos en werd in de 3e en 2e eeuw v. Chr. door de tiran Hiero II uitgebreid, met een doorsnede van 138m. en een capaciteit van 15.000 zitplaatsen. De grootste Griekse dichter beleefde hier de opvoering van zijn stuk "De Perzen". Het landschap fungeerde als decor, maar het uitzicht hierop ging verloren toen de Romeinen hier hun theater naast bouwden.

Aan het theater grenst een overwoekerde steengroeve waar slaven het witte kalksteen dolven. De gevangenen moesten onder zeer zware omstandigheden werken. Aangezien het beste steen zich enkele meters onder de oppervlakte bevond moesten zij die eerst 30m diep uithakken.

Grieks theater

De Grieken zijn de eersten geweest om theateropvoeringen (en de daarvoor gebruikte teksten) als artistieke producten te benoemen en te waarderen. De Grieken construeerden voor het eerst speciale, duurzame gebouwen om theater op te voeren, in plaats van tijdelijke structuren in hout. En ze zijn de eersten die gespeelde teksten neerschreven en verspreidden. Dat duidt op een publiek dat ook na de opvoering nog wilde blijven genieten van de artistieke prestaties en daarom nieuwsgierig was naar de tekst van de liederen en dialogen.

Het Istituto Nazionale del Drama Antico [klik hier voor hun website](#)

In 1914 besloot men de oude Griekse theatertraditie van Syracuse nieuw leven in te blazen. Sindsdien worden er elk jaar in mei en juni stukken opgevoerd in het amfitheater, die hier 2500 jaar geleden te zien waren. Hiervoor wordt een podium gebouwd dat rust op een stalen frame dat op de oude fundamenten wordt bevestigd.

10 - 20 maart, gehannes en gehinnik

Dag1: Ken je dat? Onderuit of rechtop aan je Laptop met een drankje erbij. En we weten allemaal dat dat niet slim is. Het zal mij niet overkomen dat het glas omvalt, ik let immers op. Boem, klets! In een onbewaakt ogenblik wordt bij ons het hele glas Cola over het to etsenbord gegooid, simpel door op te staan. Probleempje.



Dag 2: in geen 100 km. is er een Apple Center te vinden. De enige zit in Catania, met Italiaanse website, en de tweede, op dit eiland dat zowat zo groot is als Nederland, zit in Palermo en dat is 4,5 uur rijden. Bellen met Apple in Catania levert een Italiaans keuzemenu op en na 3 keer begrijpt Annelies dat ze 3 moet toetsen, vervolgens wordt ze doorverbonden en verbreekt de connectie. Internet op een ander "device" leert ons dat er wel reparatiewinkels zijn. Maar die zijn voor telefoons. We zitten behoorlijk onthand want dit is onze levensader. Reparatie in het Apple Center, gaat weken duren en kost waarschijnlijk een hoop duiten. We kiezen dus voor een nieuwe Laptop en hopen dat de verzekering ons tegemoet wil komen.

Dag3: We nemen de Fiat en rijden naar elektronikawinkel UniEuro in winkelcentrum1 waar ze de Laptop niet hebben. Dan rijden we, lekker bezig, naar Euronics in winkelcentrum 2 en daar hebben ze hem ook niet maar als we daar wel betalen kunnen we hem in winkelcentrum3 ophalen. Zo gaat dat hier. Ondertussen hebben we de lunch gemist en staan we behoorlijk droog. Dat wordt een groot glas Cola, en mag naast de overleden Laptop.

De lente kondigt zich al weken aan, maar de wind blijft noordelijk en koud en gaat nog steeds binnen een minuut van 2 naar 7 Bft. en weer uit. We liggen op zeker verkeerd met de kuip open naar het noorden, maar de tent biedt veel bescherming. De kachel is nog steeds aan in de ochtend, na 17.00 uur en zachtjes in de nacht. Wind, nog nooit zo veel en zo hard en zo koud gevoeld als in gebieden met zee en bergen. Nederland is een lachertje vergeleken bij dit klimaat.

Toch doen wij de stoute schoenen aan en rijden in ons brave autootje naar juweel van Barokstadje Scicli om het feest van de heilige Jozef mee te maken. Deze avond is er een paardenparade. We staan om 17.30 bij de dranghekken op het grote plein met majestueuze Barok kerk. De zon gaat onder en het wordt koud en tegen 19.00 uur vragen wij ons af of er nog iets gaat gebeuren. Zijn we te vroeg of is dit het nou? Er lopen wat ruiters naast paarden, van links naar rechts of een rondje om de Brink en er zijn wel 3 paarden schitterend getooid met mantels, volledig bestaande uit bloemenpatronen van een bijbelse afbeelding. De hoofdtoeien zijn ook bewonderenswaardig, maar...Peter noemt het een ongeorganiseerde bende. Dringend een event-manager nodig. Na 2 uur op een fanfare gewacht te hebben en eventuele dansmariekes, zijn we de blik op steeds dezelfde paarden zat. Wanneer Italianen het ook voor gezien houden en de menigte dunner wordt beseffen we dat dit zo ongeveer de dimensie is waarin een Siciliaans evenement plaatsvindt. Tenzij je in Palermo bent waarschijnlijk...Weliswaar een kleurrijke foto genomen. We lopen door de ijswind terug naar de auto en nog verkleumd zoeken we een hap te eten in Marina di Ragusa. Dat wordt Polpo en Pesce Spada voor Annelies en een Stinco *varkenskluif- à la Flintstones voor Peter, een rijke troost.

23 maart, Agrigento

Griekse kolonisten uit het nabijgelegen Gela en uit Rhodos stichtten in 581 v. Chr. de stad Akragas. De kolonisten waren rijkelijk beloond voor hun deelname aan de Slag bij Himera tegen de Carthagers en beschikten daardoor over vrijwel onbeperkte financiële middelen.

Aanvankelijk in de vallei gesticht, werd de stad na aanvallen van Barbaren verplaatst naar de rotsige heuvel. Tienduizenden krijgsgevangenen richtten de tempels op die al spoedig het silhouet van de stad zouden bepalen. Een eeuw later woonden er al 200.000 mensen. De stad ontwikkelde zich snel politiek en economisch en maakte onder de tiran Theron (488-472 v. Chr.) een bloeitijd door. Het werd de machtigste stad van Sicilië.

De filosoof Empedocles zei: „ze eten alsof ze morgen sterven en ze bouwen alsof ze eeuwig te leven hebben". Tijdgenoten berichtten over de kostbare grafmonumenten – niet eens voor de burgers zelf, maar voor hun paarden. De pracht en praal duurde echter maar 2 generaties. In 405 werd Akragas 8 maanden door de Carthagers belegerd en uiteindelijk veroverd, geplunderd en verwoest. Enig herstel, onder Timoleon die grote delen van Sicilië op de Carthagers heroverde, bracht de oude glorie echter niet meer terug. Deze stad werd in 210 v. Chr. door de Romeinen veroverd en werd



Agrigentum genoemd. Agrigentum werd de voornaamste haven voor de export van tarwe. Toen in 827 na Chr. de Arabieren de stad innamen, hadden de meeste bewoners de Vallei van de Tempels al verlaten.

Tegenwoordig zijn we in staat een stukje van de oude wereld te laten herleven via animaties. Wij hebben daarom ook op deze pagina een digitale reconstructie ingelast, met dank aan Altair4Multimedia--- [Vallei van de Tempels](#)

Na 2500 jaar raak je nog steeds onder de bekoring van deze geweldige prachtige plek. Op de tweede werkelijk mooie lentedag bezoeken wij de antieke stad. De auto parkeren wij onder de steile rotskam op een parkeerterreintje. Daar spreekt een taxichauffeur ons aan die ons voor 3 euro p.p. naar de top van de berg wil brengen, zodat we op deze warme dag alleen maar naar beneden hoeven te lopen, over de wandelroute langs de tempels en archeologische resten van de oude stad. Direct bij begin van de route verheft zich de tempel van Hera, in een idyllisch landschap van olijfbomen en bloesem. Nog indrukwekkender is de tempel van Concordia. Deze is zo goed bewaard gebleven doordat hij later veranderd is in een kerk. Opvallend zijn de resten van stadsmuren die in de Middeleeuwen uitgehold zijn voor grafnissen. Zoals op alle door ons bezochte archeologische vindplaatsen, zijn ook hier, de bouwstenen keer op keer hergebruikt door opeenvolgende culturen. In die tijd hadden mensen nog geen besef van culturele waarde.

Wij vervolgen onze door zon overgoten, wandelroute langs nog twee tempels en diverse heiligdommen. Hierbij voelt Annelies zich onveilig door bijen die aangetrokken worden door de grote hoeveelheid veldbloemen tussen de antieke stenen. Afdalend naar de uitgang van het park komen we dan ook langs een bijennest dat zich in een spelonk van een rots moet bevinden, want een echte zwerm gonst hier voor het gat. Annelies loopt rustig en angstig verder en natuurlijk staat imker Peter daar even stil...

De namiddagzon begint de omgeving in pasteltinten te hullen en we nemen nog even een afslag naar Realmonte aan de kust, waar de witte mama-rotsen Scala dei Turchi liggen. Het abnormaal witte steen steekt prachtig af tegen het blauw van de zee en de hemel. De naam zou zijn afgeleid van het verhaal dat de Saraceense piraten, afkomstig uit het huidige Turkije, deze rotsen aan het einde van de middeleeuwen hebben beklommen om aan land te geraken. Ze zouden hun boten in de inhammen hebben verstopt en de Sicilianen zo onaangenaam hebben verrast.

Voor een impressie klik hier : [Trap van de Turk](#) met dank aan Naturopataonline

Na op enkele uitzichtpunten te hebben genoten van het kleurenspeel van de imposante kalk/klei rotsformaties aanvaardden we de terugrit naar Marina di Ragusa. Met een voldaan gevoel eindelijk op de door ons gewenste mooie dag zo veel moois te hebben gezien.

25 maart, terug naar Pantholica op de Monte Iblei

Waar de rivieren Anapo en Calcinara samenkomen liggen de overblijfselen van Pantholica, een oude nederzetting uit de Bronstijd, en van een Necropolis die deel uitmaakten van een nederzetting van de Siculi, het eerste volk van Sicilië. Oudste overblijfselen dateren uit 1250 v. Chr.

Na een kort bezoek met Jan en Mirjam, aan dit magnifieke Canyon landschap, op 29 december 2016, namen wij ons voor om nog meer van Panthalica te ontdekken. Wat een verschil met eind december. De kleuren van gebergten, bomen, landerijen zijn veel intenser, met witte appelbloesem langs de weg, gele Forsythia, paarse bloemen van de Johannesbrood bomen.



Er zijn twee toegangsroutes door het landschap van kloven. Zuidelijk via het dorp Sortino of noordelijk via het dorp Ferla. Wij nemen deze keer de noordelijke route die nog spectaculairder blijkt. De weg kronkelt tussen kalkstenen hellingen en een kloof met een zijrivier van de Anapo. Vervolgens slaan we de SP10 in naar Ferla. In Ferla staan we even in dubio welke richting we uit moeten, we vermoeden dat we de keienstraat met een helling van 12% af moeten dalen naar het dorpscentrum. Een tandeloze dorpsbewoner van midden 40 stapt uit zijn vehikeltje en wijst ons de weg. Wij hobbelen remmend naar beneden, waarna routeplanner Waze ons vertelt linksaf te moeten slaan richting de nederzetting. Wij rijden de bergpas van 11 km. af tot het eind met prachtig uitzicht op dieptes in een loofbomenlandschap met hier en daar wat dennen op riggels van de afgrond. Een slang kronkelt over de weg, maar we zijn net te laat om hem te fotograferen. We zetten onze auto neer aan het eindpunt van de bergpas, een plek onder bomen voor 3 auto's. Met rugzak met lunch dalen we steil af over het smalle kronkelpad van kalkstenen rotsen. Groene hagedissen schieten weg, vlinders vliegen rond. Na 30 minuten zijn we aangekomen op de plek aan de rivier, die aan de overkant ligt van waar wij met Mirjam en Jan waren uitgekomen. Bijzonder hoe verschillend het perspectief van dit landschap is alleen al door de andere kant te bewandelen. In stilte op een rots, eten we lunch en dan begint de klimtocht terug naar de auto. Goed voor de conditie. Annelies constateert dat die beter is dan in december.

We rijden een stuk bergpas terug naar beneden en stoppen bij een bredere grasrijke riggel boven de kloof, waar meer auto's kunnen staan. Wel oppassen hier. Natuurlijk gaat Peter daarna op het randje staan...Links en rechts van deze mooie weg liggen de ravijnen. Enkele motorrijders bivakkeren hier ook. Uitzichten zijn overal magnifiek, maar het voegt niet genoeg toe om ook hier nu te wandelen. De bordjes geven ook dezelfde te belopen wandelingen met uitzichtpunten aan als eerder boven.

Beleef onze excursie mee en klik op: [Panthalica](#) Met dank aan Museo Archeologico Paolo Orsi

We vervolgen deze mooie bergpas omlaag tot bij de Anaktoron, paleis van een prins. Hoewel er alleen nog een frame van keien ligt, is het voor ons toch Enigzins voorstelbaar hoe men hier geleefd moet hebben. Ook verbaast ons de hoeveelheid bloemen en kruiden. Vanaf Anaktoron dalen we af richting Byzantijns oratorium, over een helling met hoge bloeiende gewassen met bijen en bromvliegen. Annelies loopt met de armen in de lucht. De planten reiken tot aan haar middel. De vliegen brommen vervaarlijk. Een stuk op weg beseffen we dat de tocht langer zal zijn dan ingeschat. Bovendien trillen de benen van Annelies en we besluiten deze mysterieuze tocht in de kloof, op een andere dag te ondernemen. Deze rondwandeling van 2,5 uur (lezen we later) omlaag naar de rivier en terug naar de Anaktoron is een van de mooiste en langste in dit gebied. Bij de auto stapt Peter bijna op een 10 cm. grote sprinkhaan. Het beest vliegt letterlijk op en landt bij een boom. We kunnen hem niet meer vinden.

We maken nog een rondrit is deze driehoek van canyons en Barokstadjes en komen langs Noto Antica. We beginnen het gebied beter te kennen en herkennen, en steeds meer te waarderen. In dit landschap in de zuidoosthoek van Sicilië, valt ontzettend veel te bekijken en er staan alweer een hoop wensen op het lijstje voor volgende overwintering hier. Omdat we weten dat we hier weer terugkomen hoeven we ons ook niet te haasten om nu nog alles te zien. We hebben na 4 april ook geen auto meer. Dus....volgende keer!

Een enorme geeloranje bal van een zon zakt in een mistige luchtlaag aan de horizon, wanneer we de kustweg naar Marina di Ragusa bereiken. We worden aan de lopende band ingehaald vlak voor bochten en tegen hellend wegoppervlak en een automobilist wringt zich tussen ons en een vrachtwagen in, omdat hij het net niet haalt. Peter remt en toetert lang en hard en de man, met kind zonder gordel achterin, remt en gebaart. Hij is zo gehaast dat hij iets later alsnog de vrachtwagen wil inhalen en geschrokken van een tegenligger, weer terugzwenkt, weer tussen ons en de tientonner in. Wanneer hij uiteindelijk toch voorbij gaat, zet de vrachtwagen zijn alarmsignaal aan. Kamikaze idioot. Je zal maar op de linker weghelpt aan komen rijden....Het is hier continue oppassen.

27 maart, de klusjes

Het is nog maar een maand. In de marina is iedereen het er wel over eens dat je je klusjes uitstelt omdat je nog weken de tijd hebt, en ineens is het overwinteren voorbij. Stand van zaken:

onder de vloer schoongemaakt, slaapkamer muren, plafond en ramen, sponningen en horren schoon. Lectuurbakken uitgedund en orde geschept in de reisgidsen, kaarten, almanacs. Kattengrit en voedsel besteld. Administratie geordend en in multos's opgeborgen. Voorraden bijna aangevuld (donderdag naar de Lidl). Zadels van de fietsen aan het frame gebonden met stalen draden en slot. Nieuw reserve (motor-) slot gekocht voor de fietsen of de Dinghy. Duikpak aangeschaft en oude verkocht. 5 Reddingsvesten verkocht. Matrashoezen en topperhoes gewassen. Lijnen gewassen. Keuken en oven schoon geschrobd. Kledingkast verbouwd. Reddingslijnen voor de katten geknoopt en overboord gehangen. Gasflessen deze week bij laten vullen. Reis voorbereid o.a. door middel van info middagen (hik) bij Gerard en Elly, Giancarlo en Esther en bij de Belgische buurtjes Mark en Magda. Mondhygiënist bezocht. Kapper en tandarts doen we in juni in Nederland.

Toch naar een Drone gekeken. Het is tenslotte de reis van je leven. Naaimachine van Elly overgenomen. Kan Annelies meteen de gescheurde Grabbag maken en een hoes voor de fietsen. Alhoewel....

Regelmatig klusje: filters van de douche schoonmaken. Diesel halen. Prijs van vandaag 1,34 euro tegen 1,75 in de haven.

Te doen: kajuitplafond en raamsponningen schoonmaken. Zonweringen reinigen. Onder de boot duiken om anodes te vervangen en de boot onder de waterlijn schoonschuren *vannacht waren er flink wat vissen aan het alg-happen) Horretjes aanschaffen en oud horgaas verwijderen. Katten laten inenten en een certificaat voor Montenegro regelen. Relingnetknoopjes afwerken. Epirb bevestigen.

De happy hours in de Marina zijn een openbaring als het gaat om reisinformatie: je krijgt enorm veel tips van medezeilers die al bezocht hebben waar jij heen wilt. De Aussies gaan volgende winter op Kos liggen, wij houden dat in de gaten, als optie in 2018.

Beste koop deze winter: de elektrische deken ! Mediterrane winters zijn voor die hards. Gelukkig hebben we een grote warme doucheruimte en 5 uitlaten van de kachel. Annelies springt nog steeds van verwarmd bed in verwarmde douchecel. En dan is ondertussen de kuip warm van de zon en kan de kachel uit. Nog niet zulke temperatuurverschillen gehad dit jaar. Extremen: 43 graden in Murcia in augustus en hier 7 graden om 08.00 uur 's ochtends medio januari.

28 maart, Museo Archeologico Paolo Orsi

Een aanrader wanneer je Panthalica, Palazzolo Acreide, Kamarina en de Neapolis hebt bezichtigd. Paolo Orsi, archeoloog en hoofd van het Departement van Oudheden wakkerde de belangstelling aan voor het rijke verleden van Sicilië. Hij was verantwoordelijk voor vele opgravingen.

Een omvangrijke collectie

Het Regionaal Archeologisch Museum werd in 1967 opgericht en voor het publiek opengesteld in 1988. Het museum is onderverdeeld in 3 secties waar 18.000 stukken te zien zijn. Het geeft een duidelijk overzicht van het ontstaan van Sicilië: de prehistorie met vondsten van 6000 jaar geleden; de Griekse kolonisatie met Syracuse als zwaartepunt en de machtige staten Gela en Agrigento; de sub-kolonies in zuidoost Sicilië met het rijke Kamarina, en vele Necropoli; de Hellenistische periode van Syracuse tot aan de laat Romeinse periode. De route slingert tussen de beeldhouwwerken, architecturale stukken, keramische vormen, en handwerk uit het gebied van de Necropoli. Zij documenteren de verschillende aspecten van het leven en de maatschappij van een grote Hellenistische stad.



Museum-weetjes: Wist jij dat er nijlpaarden in de Med leefden? Continenten in beweging: nog steeds drijven enorme krachten continenten uiteen: tussen Spanje en Corsica/Sardinië, tussen Spanje en Sicilië, tussen Afrika en de Middellandse Zee, de hele Middellandse Zee bestaat uit platen die schuiven, ook binnen Sicilië is de druk naar het centrum groot.

II Medagliere

Ons bezoek begint meteen in de benedenverdieping waar voorheen een filmzaal was ingericht; nu is hier een reusachtige kluis gemaakt, waar een leerzame route doorheen loopt tussen (de grootste van Europa) verzameling munten en sieraden van de Archaïsche periode (800 - 480 v. Chr.) in de Griekse geschiedenis tot aan de Middeleeuwen. Een deel van de sector is gewijd aan sieraden en de collectie bestaat uit stukken uit de prehistorie tot de moderne tijd, ter illustratie van de veranderende technieken, smaak en de mode door de eeuwen heen.

Annelies kan haar ogen niet afhouden van de 3000 jaar oude helgeel glanzende (blad-) gouden halssieraden en oorhangers, met edelsteentjes en met een slotje wel zo fijn dat het niet voor te stellen is dat men in die tijd zo een kunst al beheerste. Opvallend leermoment wanneer we hier en daar stil staan om wat uitleg te lezen: geld of moneta werd vooral gemaakt om de waarde uit te drukken van het eten, vee, of goed dat je kocht. Een munt kon dus 3 koeien waard zijn. Ook viel op dat bij sommige sieraden werd verteld dat het vervaardigen en dragen van juwelen in de Byzantijnse tijd door het geloof verboden was, maar er een grote illegale handel in was.

Al met al doet het museum ons de mond openvallen, zoveel is er te zien en zo mooi en interessant. Het zelfde gevoel hadden wij bij bezoek aan de Vaticaanse Musea. Ook hier komt geen eind aan de verzameling. Je moet ook niet alles op een dag willen zien en weten. Wij lopen een aantal afdelingen globaal door en staan eveneens stil bij de reconstructies van tempelkantelen, en de maquettes van tempels, zoals die van Apollo in Syracuse.

Absoluut een de belangrijkste musea in Europa en wellicht een der mooizaten van Italië.

Even wat anders

Na zoveel cultuur, even wat lichtere kost: we bezoeken het winkelcentrum Belvédère ten noorden van Syracuse. Tot nu toe moeten we concluderen dat het armzalig gesteld is met de kwaliteit van de winkelcentra in deze hoek van het eiland. Het enige winkelcentrum dat voldoet aan Nederlandse norm is dit winkelcentrum Belvédère, en het eerder door ons bezochte Etnapolis bij Catania. Met kwaliteitswinkels en boutiques zoals Benetton, Swarovski, de Auchan hypermarkt, goede mooie schoenzaken, en de Euronics (Drones & phones).

We scoren een stuk taart en een prachtig versierde cappuccino bij het MacCafé en twee prachtige shirts voor Peter bij Benetton. Het is even zoeken naar de auto, want er zijn meerdere uitgangen die we aanvankelijk niet in het oog hadden. Maar na een terreintje of twee lopen en de blik gericht op de meest vieze (Cameltrophy-like) auto vinden we hem toch. De rit naar huis is wederom lang, waarbij we één gat in de weg missen, en wanneer de voorwielen erin zinken schiet alles van zijn plaats in de auto en de iPhone met routeplanner aan de voorruit stuitert uit zijn houder en knikkert tegen plafond en op de grond. Alles doet het nog. Hopelijk houdt het chassis het nog een weekendje vol tot we maandag de auto moeten inleveren.